सेक्ता-सेक्त्री, सेचयिता-त्री, सिसिक्षिता-त्री, सेसिचिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि तौदादिकमुञ्चतिवत् (1275) बोध्यानि। [1]अभिषिञ्चन्-परिषिञ्चन्-न्ती-ती, [2]निषेकः, अभिषेकः, [3]सेक्त्रम्, [4]सिक्थम् इति विशेष-रूपाणि।

(1832) "षिञ् बन्धने" (V-स्वादिः-1248. सक. अनि. उभ.)

'सिनोति सिनुते बन्धे सिनीते च सिनाति च।' (श्लो. 15) इति देवः। सर्वाण्यपि रूपाणि सौवादिकचिन्वतिवत् (519) बोध्यानि।

[5]सिनो ग्रासः स्वयमेव, सितः, केशेषु केशैर्वा [6]प्रसितः, [7]सयः-विषयः, [8]परिषिण्वन्-निषिण्वन्-विषिण्वन्-ती, [9]सेरुः, [10]पुरुषः-पूरुषः, [11]सेत्रम्, [12]सेतुः,

---

1. 'उपसर्गात् सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिच—' (8-3-65) इति षत्वमत्र। 'शे मुचादीनाम्' (7-1-59) इति नुम्। अनुस्वारपरसवर्णौ।
2. घञि 'चजोः—' (7-3-52) इति कुत्वम्; षत्वम्। निषेकः संस्कारविशेषः।
3. 'दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिच—' (3-2-182) इति करणे ष्ट्रन्प्रत्ययः। सिञ्चन्ति अनेनेति सेक्त्रम् सेचनसाधनम्।
4. औणादिके क्थन्प्रत्यये, प्रत्ययस्य कित्त्वात् गुणनिषेधे कुत्वे च रूपमेवम्।
5. 'सिनोतेर्ग्रासकर्मकर्तृकस्य—' (वा. 8-2-44) इति निष्ठानत्वम्। इदमत्र माधवोक्तं विवरणम्— 'यदा बध्यमानः पिण्डीक्रियमाणो ग्रासो दध्यादिवशेन तत्रानुकूल्यं प्रतिपद्यते, तदा कर्मणः कर्तृत्वविवक्षायां अयं प्रयोगः' इति।

   "ग्रासस्य कर्मकर्तृत्वे निष्ठानत्वं भवेत् षिञः।
   स्वयमेव सिनो ग्रासः सुखबद्धस्तथोच्यते॥
   दध्यादियोगात् ग्रासोऽहि सुसंश्लिष्टो भवेन्मिथः।
   नानार्थत्वात् तु धातूनां सुखभुक्त इतीतरे॥" इति प्रक्रियासर्वस्वम्।
6. 'प्रसितोत्सुकाभ्यां तृतीया च' (2-3-44) इति तृतीयासप्तम्यौ।
7. पचाद्यचि सयः। विशेषेण बध्नाति इति विषयः=शब्दादिः। 'परिनिविभ्यः—' (8-3-70) इति षत्वम्।
8. 'परिनिविभ्यः सेवसितसय—' (8-3-70) इति षत्वम्।
9. 'दाधेट्सि—' (3-2-159) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु रुप्रत्ययः। धातोर्गुणः।
10. पुरु सिनोतीति पुरुषः; 'अन्येष्वपि—' (3-2-101) इति डप्रत्ययः। पुरुष एव पूरुषः। 'अन्येषामपि—' (6-3-137) इति दीर्घः।
11. 'दाम्नीशसयुयुजस्तु—' (3-2-102) इति करणे ष्ट्रन्प्रत्ययः। सेत्रम्=जालम्।
12. औणादिके (द. उ. 1-122) तुन्प्रत्यये रूपम्। सेतुः कूलान्तरप्रापकः पन्थाः। 'तितुत्र—' (7-2-9) इतीण्निषेधः।